

MODNÍ SVĚT.

8887. Živětek přes šnurovačku. — Střih v 6 mírách: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 paleů míra v prsou. Jest třeba 1 1/2 yardu 36-palcové látky pro 36-palcovou velikost.

9044. Kabát pro děvčata. — Střih v 5 mírách pro: 6, 8, 10, 12 a 14leté. Jest třeba 3/4 yardu 36-palcové látky pro 10leté.

9392. Dámské šaty. — Střih ve 3 mírách: malý, střední a velký. Jest třeba 5/8 yardu 27-palcové látky pro střední velikost.

9381. Dětské podvlečky. — Střih v 9 mírách pro: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9leté. Jest třeba 1 yardu 36-palcové látky pro 4leté.

Každý, kdo sobě předpíati je některý z našich listů, obdrží zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorů střihů neopomenuli udati mimo namaženého čísla ještě míru aneb stáří.

ČÍNSKÉ ANEKDOTY.

Z populárních sborníků čínských anekdotických pohádek vybral A. Bernhardi.

I. V jedné vesnici žil před dávnými a dávnými léty stařeček, kterému všichni říkali strýček. Byl nejmoudřejší z celé vesnice a všichni k němu přicházeli na radu.

Jednou se jednomu sedláku utrhla blyk s řetězu, a chtěje se napít, vstrčil hlavu do hrnce s vodou, odkud potom hlavy vytáhnutí nemohl. Kolem nešťastného býka se sebralo mnoho lidí, radili se a nafíkali: „Jaké neštěstí! Co dělat! Co teď?“

Potom si chytřejší vzpomenli: „Vždyť je zde ještě strejček. Zeptáme se ho, jak se z toho dostat.“

Všichni se zaradovali, že je ve vesnici takový moudrý stařec, a šli k němu.

„Ach, strýčku! Jaká nehoda! Jaké neštěstí se nám přihodilo!“

„Co se stalo, děti moje?“ zeptal se dědeček.

A oni mu to pověděli. „Ale vždyť to není nic tak hrozného!“ — řekl strýček, když je vyslechl. — „Rád bych se sám podíval na toho býka.“

K velikému potěšení sedláků se dědeček vydal s nimi na cestu. A skutečně, jakmile přišel na místo, hned pomohl. Spatřiv, že se vše má skutečně tak, jak mu vypravovali, zvolal hněvivě: „A co byste dělali, kdyby mne nebylo? Býk si přiskřípl hlavu v nádobě od vody, a vás nemůže napadnout, jak odpomoci nešťastí? Vezměte sekýrku a usekněte jí! A bude zase dobře.“

S tím se dědeček vrátil domů. Sedláci uposlechli jeho rady, přinesli sekýrku a usekli býkovi hlavu. Ale ani to nepomohlo. Hlava trčela v hrnci pevně a nebylo možné vytáhnouti ji ani teď. Sedláci zase nevěděli co dělat, a na konec přišli zase k dědečkovi prosit o radu. Stařeček se rozložil, vyhuboval své sousedy, nazval je hloupými hlupáky, ale přece šel zase s nimi k místu ne-

šťastný sedlák přikázal své rodné, aby nikomu o záračném hrnci nic neříkala. Ale děti po troše přece vybreptaly o divu, a celá vesnice byla u vytržení. A sousem, s kterým hraničilo pole štastného, začal tvrdit, že ten hrnci byl nalezen na jeho půdě a že tedy náleží jemu.

Museli se obrátit k soudci o rozřešení pře.

hody, poručil, aby vzali kladivo a hrnce rozbili. A opravdu to byl ten nejjednodušší prostředek. Ale teď sedláci viděli, že býk už je tak jako tak mrtev a hlavu, kterou pak šťastně z hrnce dostali, už nepotřebuje. A zase šli na dědečka. Stařeček se tentokrát rozložil doopravdy: „Zase nevíte, co dělat. Rozřežte vola na části, maso uvařte a snězte. To je vše.“

Když se vyslaný vrátil od strýčka a řekl sedláčkům jeho radu, nebylo radostem sedláků konce. „Jaký moudrý je náš strýček!“ — říkali.

Potom rozřezali vola na části, uvařili maso, vybrali nejužnější a nejlepší kusy a donesli je dědečkovi do jeho chaty. Ten spatřiv maso, zaalzel hořce. Sedláci nevěděli, proč pláče a hleděli ho uklidnit.

„Co pláčete, strýčku? Vždyť jste se dost za nás nastaral! Komu by napadlo, useknout býkovi hlavu! Kdo by se odvážil rozbít hrnce! Kdo by si vzpomenl, že se může maso uvařit a mohou být takové hody! Drahý strýčku, neplačte; vy jste nám pomohl a my jsme vám za to přinesli také!“

Ale strýček odpověděl v slzách: „Děti, děti! Co byste dělali bez me, bez mé rady? A kdyby se ve vesnici přihodilo něco horšího, a já už nebyl zde s vámi, co potom... co potom...?“

II.

Kníže jedné podzemní říše se rozostal a poslal na zemi pro lékaře. Sluhovi než odešel, řekl: „Okolo dveří každého lékaře létají duše pacientů zemřelých od jeho léčení; dívej se bedlivě: kde je nejmenší duší, tam je nejlepší lékař.“

Sluha dlouho bloudil po zemi. Všude byly domy lékařů obklopeny dušemi, a teprve po dlouhém a dlouhém hledání našel lékaře, okolo jehož dveří nebylo ani jediné duše. Sluha přivedl tohoto lékaře ke svému nemocnému pánovi. Ten mu ohmatal tep, přede-psal lék, přijal od knížete nabídnutý mu dar a už se chystal k odchodu, když se ho kníže zeptal: „Jakým způsobem došlo k takové dokonalosti ve svém umění, že za celou dobu tvé působnosti jsi neztratil ani jednoho nemocného?“

„Já jsem teprve včera vyšel na dvěře svou tabulku, a ty, kníže, jsi můj první pacient!“ — odpověděl lékař.

III.

Sedlák pracoval na poli. Najednou se mu zlámalo rádio. Sehnul se, aby se podíval, co mohlo poškodit pluh na takové rovné a měkké půdě, a našel velký hlíněný hrnce. Sedlák vzal hrnce domů, umyl ho, postavil do kouta a položil do něho několik drobných předmětů, které neměl kam sehnat. Když později vyndal z hrnce sešované v něm věci, v hrnci — neznámou odkud, se objevily zase takové předměty.

„Oho! To bude nějaký divotvorný hrnce!“ — pomyslel si sedlák. — „Položím tam peníze, budu vidět, co se stane.“

Když vyňal z hrnce peníze, bylo v něm ještě tolik, kolik on tam položil.

Šťastný sedlák přikázal své rodné, aby nikomu o záračném hrnci nic neříkala. Ale děti po troše přece vybreptaly o divu, a celá vesnice byla u vytržení. A sousem, s kterým hraničilo pole štastného, začal tvrdit, že ten hrnce byl nalezen na jeho půdě a že tedy náleží jemu.

Museli se obrátit k soudci o rozřešení pře.

50,000 KNĚH ZDARMA MUŽŮM

Na Cenu \$10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liže trpíte kteroukoliv nemocí mužům tak vlastní, tedy Váš štěstí, byste si dopřáli o jednu z těchto obdivuhodných knih. V té se jednoduchým a srozumitelným způsobem píše, jak každý muž, trpící otravou krve, životní slabostí, povšechnou ztrátou síly, reumatismem, nemocemi ústrojí, žaludku, jater, ledvin aneb nemocí měchýře, může býti trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Jste-li žklaman a znaven peněžními obtížemi, tu tato „Zdarma Knih Mužům“ bude míti pro Váš cený sta dolarů. Poví Vám proč trpíte a jak můžete opět nabyti stalého a trvalého zdraví. Tisíce mužům vráceno bylo dokonalé zdraví síla a možnost za pomoci této cenné knihy. Jest to sklidně vědomosti a obsahuje právě to co každý muž vědět má. Pamatujte že tato kniha jest neprosto zdarma. My zaplatíme poštovné. Oddělte tento „Z D A R M A K U P Ů N“ a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výtisk této cenné knihy úplně zdarma.

ZÁŠLETE DNES TENTO KUPŮN NA KNIHU ZDARMA.

DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 23 Fifth Ave., Chicago.

Pánové:—Zajímám se o Váš nabídku, „Knihu zdarma“ a tešlo by mne, kdybyste mi ihned jeden výtisk zašali.

Jméno.....
Pošta.....

Soudec nechtěl věřit vypravování o záračné moci hrnce a poručil, aby tu znamenitou nádobu přinesli k němu, aby se sám mohl o tom přesvědčiti. Když viděl, jak se vše má, sedl si opět vážně na své místo a řekl: „Vše je nadmíru spletité. Učiniti spravedlivý rozsudek je nemožné! Ať přisoudím hrnce kterémukoli z vás, vždycky bude ten druhý nespokojen. Proto ani jeden z vás ať si nečiní na něho nárok. Jménem zákona konfiskuju ji ten hrnce!“

A sedláci musili odejti s holými rukama. O této příhodě se dovědělo všechno obyvatelstvo celého okresu a všichni lidé za to soudec hanili. Dověděl se o tom, co se přihodilo i otec soudečův. Zavola syna k sobě a přisně mu vymluvil za zneužití jeho moci. Soudec namítal, že není proč zlobit se, protože se jedná pouze o hlíněný hrnce.

„Jakže?“ — podivil se otec soudečův — „máme v domě tolik krásných nádob z porcelánu a kovu; nač je ti ten nicotný hlíněný hrnce?“

„Má zvláštní moc“ — odpověděl soudec a vypravoval otcí o záračné síle hrnce; ale otec neuvěřil jeho slovům.

I přikázal soudec, aby přinesli ten záračný hrnce do pokoje a postavili ho na zem. Do hrnce postavili kousek stříbra, a když sousem vyňal stříbro, ležel na dně hrnce ještě jeden právě takový kousek. Stařec tomu nechtěl věřit. Naklonil se hodně nad okraj hrnce, aby si lépe prohlédl to, co leželo na dně a upadl sám do hrnce.

Soudec v leknutí nehopil rychle otec za nohy a vytáhl ho z hrnce. — Ale v hrnci už trčel ještě jeden otec... Soudec vytáhl i toho, ale v hrnci už se třepetal třetí... A čím rychleji vyťahoval soudec své otce z hrnce, tím rychleji se objevovali. Brzy naplnili celý pokoj, potom dvůr — a hrnce rodil stále nové a nové otce, kteří si byli podobni jako dvě kapky vody!...

Konec konců se hrnce od nárazu a úderů, které při tom utrpěl, rozbil. Ale protože se nedalo určit, který ze všech těch otců je pravý, musel soudec křmit a čtit všechny do konce jejich života.

Tak byl soudec potrestán za svůj čin... Přeložila B. Holubová.

— Vaši přátelé v Čechách budou vám vděční, když jim předplatíte „Venkov“, a každý měsíc když je dojde číslo, budou na vás rádi vzpomínati, že jste jim opatřili dobrou a pro ně nejvýše zajímavou a poučnou četbu. Ať požadují, jaké časopisy mají v Americe českí farmeři.

PŮVOD MANŽELSTVÍ. (Indická legenda.)

Když stvořil všemohoucí Mahadeva překrásnou Indii, slétl na zemi, aby ji obdivoval. Jeho letem zvedl se teplý, vonný vítr. Pyšné palmy skláněly před Mahadevou své vršky a pod jeho pohledem vykvétaly čisté, bílé, jemné, vonné lilie. Mahadeva utrlh jednu z nejkrásnějších a hodil ji do lazurového moře. Vítr zvlínil křišťálové vody a zakryl nádhernou lilii bílou pěnou. Okamžik — a z této opěněné kytice vykvétla žena, — jemná, bílá, vonná, jako lilie, lehká jako vítr, měnivá jako moře, a nádhrou skvělou jako pěna mořská, a jako ona také rychle mizí.

Žena pohlédla nejprve do křišťálových vod a zvolala: — Jak jsem překrásná!

Pak se rozhlédla kolem sebe a řekla: — Jak jest svět krásný!

Žena vstoupila na břeh z vody suchá (od té doby vycházejí ženy z vody vždycky suché).

Při pohledu na ženu vykvetly květiny na zemi, a s nebe zamříly k ní miliony zvědavých očí. Oči tyto zahohřely nadšením. Od té doby svítí hvězdy. Hvězda Venuse zahohřela závisť — proto svítí silněji, než mnohé jiné.

Žena se procházela po nádherných lesích a trávnících, a všechno jí bylo mlčky uchváčeno. Ale zamrzelo se to ženě. Žena zvolala: — Ach, všemohoucí Mahadevo! Stvořil jsi mne tak krásnou! Všechno je mnou okouzleno, ale nealýším, nevím o tom okouzlení, všechno je uchváčeno mlčky.

Ulyšev tuto výčitku, stvořil Mahadevo nescíslné ptáky. Nescíslní ptáci zpívali okouzlující písně o krásě nádherné ženy. Žena poslouchala a usmívala se. Ale pojednou se jí to zprotivilo.

Žena se začala nuditi. — Ach, všemohoucí Mahadevo! — Zpívají mně úchvatné písně, povídají v nich, že jsem překrásná. Ale jak je to krásna, nechce-li mne nikdo obejmouti, přítuliti se ke mně a laskati mne!

Tu stvořil Mahadeva krásného, hbitého hada. Ten objímal překrásnou ženu a plazil se u jejích nohou. Pál dne byla žena spokojena, pak se jí to však zomrzelo, i zvolala: — Ach, kdybych byla opravdu krásná, snažili by se mne napodobiti. Slavík zpívá překrásně a špaček ho napodobuje. Patrně již nejsem tak krásná.

Aby upokojil ženu, stvořil všemohoucí Mahadeva opici. Opice napodobovala ženu ve všech pohybech a žena byla spokojena šest hodin, ale potom se slzami zvolala: —

— Jsem tak krásná, tak překrásná! O mně zpívají, mne objímají, plazí se u mých nohou a napodobují mne. Obdivují mne a závidí mně, takže se až začínám bát. Kdo mne tedy ochrání, bude-li mně někdo chtíti ze závisťi uškoditi?

Mahadeva stvořil sliného, mocného lva. Lev hlídal ženu. Žena byla tři hodiny spokojena, ale po třech hodinách zvolala: — Jsem překrásná! Laskají mne, — já nikoho. Milují mne — já nikoho! Nemohu přec milovat tohoto ohromného, strašného lva, před nímž cítím úctu a strach!

A v téže minutě stál před ženou dle přání Mahadeva malý, hezounký psík.

— Jak roztomilý zvířátko! — zvolala žena a počala se s psíkem mazlit. — Jak jej miluji!

Nyní měla žena vše, nemohla si nic přát. To jí rozlobilo. Aby si vylila zlost, uhodila psíka, psík zaštěkal a utekl, udeřila lva, lev zařval a odesel, — šlápla nohou na hada, — had zasýčel a odplazil se. Opice utekla a ptáci odletěli, když na ně žena vykřikla.

— Ach, já nešťastná! — zvolala žena, lomíc rukama, — laskají mne, chválí, když jsem v dobré náladě, ale všichni uteknu, když se rozlobím. Já opuštěná! Ach, všemohoucí Mahadevo, naposlady tě prosím: stvoř mi bytost, na níž bych si mohla schladit zlost, která nebude mít odvahu utéci ode mne, až budu rozlobehá, jež bude nucena trpělivě snášeti všechny rány a rozmary!

Mahadeva se zamyslel — a stvořil jí místo všech těch zvířat — manžela.

Přeložil Svoboda Vít.

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍŘOVÉ ČESKÉ REORDY, zpívané panem B. Ptákem, členem Národního divadla v Praze.

— Cena 75c.

Vzpomínka, valčík. U hrobu matičky. Ach, což bych já šporoval. Lističku dubový. Kde domov máj? Svět měsíčku. Vstávej, má panenko. U okénka jsem já stával.

Následující reordy jsou hrané Princess Military band: Vy hvězdičky, pochod. Už je máš chvilka do dne, pochod české písně, valčík. Pochod generála Filipoviče — a jiné. Píste si o nové seznamy. I'm objednávece jednoho tuetu reordů hradim expresní výlohy sám 61c.

JOSEPH JIRAN, 1333 W. 18th Street, Chicago, Ill. (Advertisement.)

STERILIZED BEER. BEST YOU CAN BUY.

K povšimnutí krajanům na západě!

Proč nynější doby nakikáte na drahotu kávy, když jest tu na Západě dosud jeden český obchod, který Vám prodá pravou a dobrou kávu za 25 centů libru

Doplate si o vzorek naší 20-centové kávy, kterýž Vám na požádání zašleme zdarma a převeděte se o pravdivosti našeho tvrzení. KÁVU TUTO ZAŠLEME NA VENEK OD 25 LIBER VÝŠE — Je-li snad 25 liber kávy pro Vás mnoho, domluvíte se se svým sousedem a objednejte společně, anebo my Vám zásilku dle přání rozveštíme na menší paklíky, když totiž by chtělo více sousedů objednat pohromadě.

PAMATUJTE, ČÍM VĚŠÍ OBJEDNÁVKA, TÍM VÍCE UŠETŘÍTE NA DOVOZĚM, KTERÉ JEST OSTATNĚ DOSTI NÍZKÉ. — Objednáte-li od nás jednou, zajisté stanete se stálými našimi zákazníky, jako ona množství krajanů, kteří ku veškeré spokojenosti od nás již kupují. — Další druhy kávy máme po 28, 30 a 33 centech. — Píste o vzorek ještě dnes na:

OMAHA COFFEE MILL 1904 So. 13. Str., Omaha, Neb.

Objednávky vyřizujeme proti zaplacení předem pouze!

12.3m PÍSTE, ŽE JSTE TOTO ČETLI V "POKROKU"